

108 og Nr. 112, har begge haft et meget kortvarigt Ophold i vedkommende Kommuner. I Udvalgets Betænkning i Fjor blev det gjort gældende, at det vilde være det rigtigste, at den Kommune, hvori Ansøgeren havde boet længst, blev den, der anbefalede, og ikke den Kommune, hvor Ansøgeren tilfældigt opholdt sig paa den Tid, han indgav sit Andragende. Man erhverver jo Forsørgelsesret ved 5 Aars Ophold i en Kommune, og det vilde da være ganske rimeligt, at det blev den Kommune, hvor Ansøgeren var forsørgelsesberettiget, der anbefalede ham. Det forekommer mig, at Ministeriet skulde have henvist de to her nævnte Ansøgere til den Kommune, hvor de har været længere end i de Kommuner, der har nægtet at give dem Anbefaling.

Under Nr. 188 er opført en Dame, Amanda Jönsson, som Frederiksberg Kommune har nægtet at give Anbefaling, fordi hun kun har været her i Landet i 11 Aar, idet man mente, at dette var for kort en Tid. Udvalget maa imidlertid give Ministeriet Ret i, at naar vi har en Traktat med Norge og Sverige, i hvilken 10 Aars Ophold giver Forsørgelsesret, kan man egentlig ikke sige, at 11 Aar skulde være for kort en Tid til at erhverve Indfødsret.

Endvidere er der under Nr. 251 en Enke, Else Lund, boende i Læborg i Ribe Amt. Dette er et ganske interessant Tilfælde; hun har i kort Tid været gift med en Sønderjyde, som er afgaaet ved Døden. Hun selv er født i Jylland, men har altsaa ved sit Giftermaal tabt sin Indfødsret og søger nu om at faa den tilbage. Det er jo et ganske mærkeligt Forhold, at en Mand kan gifte sig med en Udlænding uden at tabe sin Indfødsret, men at en Kvinde mister sin, saa snart hun gifter sig med en Udlænding. Dette er ikke at stille Mand og Kvinde lige, og jeg maa give Ministeriet ganske Ret i, at denne Enke indstilles til at faa Indfødsret, til Trods for, at Kommunen har nægtet at anbefale hende.

Endelig er der Nr. 291, en finsk Sangerinde, Saima Neovi, som Frederiksberg Kommune har nægtet at give Anbefaling paa Grund af hendes sporadiske Ophold i Kommunen. Dette hænger jo imidlertid sammen med hendes Livsstilling; en Kunstner eller Kunstnerinde kan ikke til Stadighed opholde sig paa eet Sted. For øvrigt er hun en bekendt Koncertsangerinde, som allerede har erhvervet sig et Ry, saa jeg synes ligefrem,

det maa være en Ære for en Kommune at blive Hjemstedskommune for hende.

I alle disse 5 Tilfælde er Udvalget derfor ganske enig med Ministeriet, men alligevel forekommer det os, at det havde været rigtigere, om disse 5 Tilfælde var blevet overladt Udvalget til Afgørelse.

I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlems, som jeg tror, urigtige Opfattelse af Forholdet mellem Naturalisationsbestemmelser og Indvandring skal jeg ikke komme ind paa, men nøjes med at henvise til mine Udtalelser fra i Fjor.

Naar det ærede Medlem udtalte det Ønske, at saa mange som muligt af de Mennesker, det her drejer sig om, skulde erhverve fast Ejendom, skete dette med Anvendelse af Udtryk, overfor hvilke jeg dog gerne vil fjerne den Opfattelse, som disse Udtryk kunde give Anledning til, at den, der har fast Ejendom, derved skulde være knyttet fastere til Fædrelandet end den, der bor til Leje. Det er ikke en Opfattelse, som kan hævdes overfor den meget store Del af Befolkningen, som af den ene eller den anden Grund ikke er i Stand til at skaffe sig en fast Ejendom her i Landet.

Det ærede Medlem rettede en Henstilling til Ministeriet om fremtidig ikke at optage paa Lovforslaget de Andragere, hvem vedkommende Kommune har nægtet Anbefaling af Andragendet. Det er første Gang, at dette Ønske er udtalt af det høje Tings Udvalg, jeg har ikke hørt det før, men det skal selvfølgelig blive taget under Overvejelse. Det kunde naturligvis ikke andet end glæde mig, at dette Ønske ikke beroede paa nogen Uoverensstemmelse i Opfattelsen af dem, Ministeriet har optaget, idet det ærede Medlem udtrykkeligt og udførligt begrundede, hvorfor han kunde tiltræde Ministeriets Skøn i saa Henseende; men dette Ønske skal selvfølgelig blive overvejet. Dog tror jeg, at det ærede Medlems Begrundelse ikke var helt rigtig. Naar der i Bemærkningerne til det forelagte Lovforslag staar anført fra Ministeriets Side, at Kommunalbestyrelsen har fraraadet Andragendet, men efter Ministeriets Skøn bør vedkommende optages, er dette kun et Udtryk for, til hvilket Resultat Ministeriet, som maa skønne over, hvorvidt det vil optage vedkommende paa sit Forslag eller ikke, er kommet, og dette anfægter ikke i nogen